

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ВІТЧИЗНЯНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

Сьогодні українське машинобудування для агропромислового комплексу знаходиться в складному стані. Аналіз процесів, що відбуваються в галузі сільськогосподарського машинобудування засвідчує триваючий спад виробництва, низький рівень оновлення основних фондів, їх повільна модернізація. Низька конкурентоспроможність вітчизняної продукції не дає змоги Україні конкурувати в боротьбі за ринки збуту з розвиненими країнами світу. Обсяги виробництва тракторів зменшилися майже у 50 разів, ґрунтообробних і посівних машин та машин для внесення добрив у 30-50 разів, а виробництво бурякозбиральних та кукурудзозбиральних комбайнів, двигунів внутрішнього згорання для комплектування технічних засобів відсутнє, продовжується занепад галузі машинобудування [1]. Своєрідність і складність реформ проявляється у відсутності чітко вираженого вектора вирішення проблем стійкості розвитку підприємств, формування нового економічного механізму господарювання. Вітчизняні підприємства сільськогосподарського машинобудування потребують практичних рекомендацій для покращення свого конкурентного стану за рахунок випуску високоякісної продукції, технічного переоснащення та пошук потенційних ринків збуту вітчизняної сільськогосподарської техніки.

Серед основних чинників техніко-технологічного та економічного занепаду вітчизняного сільськогосподарського машинобудування можна виокремити наступні:

- високий ступінь зношення технологічного обладнання підприємств сільськогосподарського машинобудування;
- невідповідна якість конструкційних матеріалів і комплектуючих виробів;
- низький рівень фінансування дослідно-конструкторських робіт;
- недосконалість регуляторної, цінової, бюджетної та податкової політики;
- недоступність до кредитних ресурсів та їх висока вартість;
- невідповідність методів управління виробництвом умовам ринкової економіки;
- низький рівень маркетингової, інформаційної та просвітницької роботи;

- не розвинута мережа технічного сервісу;
- недостатній рівень матеріально-технічного забезпечення аграрної освіти і науки, моральне і фізичне зношення їх бази.

В умовах ринкової економіки досить актуальним є активізація інвестиційних процесів, сприяючі зміцненню матеріально-технічної бази галузі на основі більш широкого використання внутрішніх резервів та залучення інвестицій інших галузей народного господарства, а також фінансових інститутів. У вирішенні цієї проблеми важливим є розробка і реалізація цільових проектів розвитку підприємстві з урахуванням їх фінансового стану і маркетингових досліджень ринку, в яких важливо передбачати обсяги виробництва продукції та підвищення їх якості; обсяги інвестицій; кооперацію та інтеграцію; окупність інвестицій; заходи з мотивації праці; організацію їх виконання. Значну увагу необхідно розробляти механізму удосконалення інноваційного процесу на основі розвитку інтеграційних процесів між наукою і практикою, обґрунтована необхідність створення центрів наукового забезпечення і базових підприємств, інформаційно-консультативних служб з пропаганди та реалізації досягнень НТП.

Окремо слід наголосити на необхідності нових рішень в розвитку кооперації та інтеграції, що передбачають збільшення обсягів виробництва потрібної для сільгоспвиробників техніки; вдосконалення економічних відносин на основі формування союзів і асоціацій; холдингів. дослідження показують, що найбільш перспективним у розвитку цих процесів є створення науково - виробничих систем.

Одним з важливих факторів, що впливають на розвиток підприємств сільськогосподарського машинобудування, є вдосконалення організаційного механізму управління, на основі наступних принципів: єдність поглядів керівництва з інтересами колективу; демократизації управління та підвищення ролі колективу у самоврядуванні; поєднання єдиноначальності з демократизацією; використання в повсякденній роботі досягнень науки і передового досвіду; плановість в роботі; матеріальна і моральна зацікавленість працівників у результатах праці; чіткому визначенні функцій внутрішньовиробничих підрозділів і виконавців; оптимізації організаційної структури управління; розстановки і навчання кадрів передовим прийомом і методам праці; створенні для працівників необхідних соціальних умов.

Варто зазначити, що сфера сільськогосподарського машинобудування навіть в умовах кризового стану ще зберегла потужну виробничу базу та достатній потенціал та. Вирішення окреслених завдань забезпечить оновлення матеріально-ресурсного потенціалу підприємств,

підвищення рівня якості та, як наслідок, конкурентоспроможності продукції на вітчизняному та світовому ринках.

1. Концепція Державної цільової економічної програми розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу до 2020 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.minagro.gov.ua>. – Заголовок з екрану.

Маркетинг інновацій і інновації в маркетингу: збірник тез доповідей VIII Міжнародної науково-практичної конференції, 25-26 вересня 2014 року. – Суми : ТОВ "ДД "Папірус", 2014. - С. 114-116.